

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200032
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200032.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky) Pro Ski, a. s., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 884 291, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Gabriela Hrbáčová, s. r. o., so sídlom Grösslingová č. 62, 811 08 Bratislava, IČO:42 252 961, proti žalovanému Okresnému úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, za účasti: 1/ Ing. N. B., bytom R., 2/ Klub slovenských turistov Turca, so sídlom A. Kmeťa 26, 036 01 Martin, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. OU-ZA-OVBP2-2015/039043/Kod zo dňa 11. novembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/4/2016-119 zo dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Kolaudačným rozhodnutím Mesta Martin, stavebného úradu, ako prvoinštančného správneho orgánu, č. SÚ-837/101068/2015 zo dňa 13.07.2015 sa povolila stavebníkovi pribratému účastníkovi 1/ zmena stavby „SKI Espresso Martinské hole“ a zároveň povolilo stavebníkovi pribratému účastníkovi 1/ užívanie stavby „SKI Espresso Martinské hole“. Stavebný úrad konštatoval, že stavba bola postavená podľa projektu. Zmena stavby pred dokončením bola zakreslená v projektovej dokumentácii, bola odsúhlasená v konaní a nevyžaduje samostatné konanie. Stavba bola ku dňu vydania rozhodnutia spôsobilá užívania, a preto stavebný úrad návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyhovel a povolil užívanie stavby. Dňa 09.03.2016 bolo vydané upovedomenie o oprave zrejmej nesprávnosti rozhodnutia č. SÚ-837/101068/2015 zo dňa 13.07.2015, a to v časti týkajúcich sa údajov o osobe oprávnenej podpísať rozhodnutie.

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2015/039043/Kod zo dňa 11.11.2015 zamietol odvolanie žalobkyne a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení žalovaný uviedol, že po vyhodnotení odvolacích dôvodov a požiadaviek žalobkyne žalovaný nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu. Žalovaný dospel k záveru, že hodnotenie správneho orgánu bolo po skutkovej právnej stránke pre vydanie rozhodnutia dostatočné a správne zistené.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

4. Krajský súd v odôvodnení poukázal na to, že predmetom prieskumu bolo vydanie kolaudačného rozhodnutia. Účelom kolaudačného konania je zistiť, či dokončená stavba alebo stavebné práce sa vykonali podľa podmienok určených v územnom pláne zóny alebo v územnom rozhodnutí. Zároveň sa zisťuje súlad so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní. Skúma sa, či stavba nebude mať negatívny vplyv na životné prostredie, na život a zdravie osôb, bezpečnosť práce a technických zariadení. Nepodstatné zmeny vykonané v priebehu výstavby možno povoliť zjednodušene tak, že s kolaudačným konaním sa zlúči konanie o zmene stavby podľa § 68 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“). Tak tomu bolo aj v danom prípade, keď v zmysle § 81 ods. 4 Stavebného zákona stavebný úrad spojil s kolaudačným konaním aj konanie o zmene stavby pred dokončením, keď mal za to, že vykonané zmeny sú nepodstatné. Pokiaľ sa v kolaudačnom konaní namietajú skutočnosti, ktoré už boli posúdené v rámci územného rozhodnutia či stavebného povolenia, na takéto námietky nie je možné prihliadnuť.

5. V danom prípade žalobkyňa v žalobe stanovila ako žalobné body dva základné okruhy svojich námietok. Jedná sa o námietky procesného charakteru súvisiace s postupom správnych orgánov pred vydaním napadnutého rozhodnutia a námietka hmotnoprávneho charakteru, ktorá spočíva v tom, že stavebník nemá hmotnoprávne oprávnenie na užívanie pozemkov, na ktorých je umiestnená kolaudovaná stavba, ani na ktorých je zabezpečený prístup k tejto stavbe. Čo sa týka prvej skupiny námietok, krajský súd ju vyhodnotil nasledovne:

6. Čo sa týka námietky, že žalovaný, ako odvolací správny orgán, žalobkyni nedoručil vyjadrenie príbratého účastníka 2/ na vyjadrenie k nemu, táto je nedôvodná. Je pravda, že k odvolaniu žalobkyne sa vyjadril príbratý účastník 2/ a toto vyjadrenie nebolo doručené žalobkyni. Keďže na toto vyjadrenie žalovaný meritórne neprihliadol, ako to vyplýva priamo z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, toto vyjadrenie nebolo podkladom pre napadnuté rozhodnutie. Okrem toho priamo z dikcie § 53 a nasl. Správneho poriadku nevyplýva explicitne povinnosť odvolacieho orgánu doručiť ostatným účastníkom odvolacieho konania jednotlivé vyjadrenia účastníkov k odvolaniu účastníka. Podľa § 56 Správneho poriadku existuje takáto povinnosť len vo vzťahu k obsahu podaného odvolania, ku ktorému správny orgán má povinnosť vyzvať ostatných účastníkov na vyjadrenie, prípadne na doplnenie dôkazov. V ďalšej časti je námietka podľa názoru krajského súdu neurčitá, keďže nie je zrejmé, aké ďalšie podklady a dôkazy zaobstarané v odvolacom konaní neboli oboznámené.

7. Ďalšia námietka sa týkala toho, že nebolo právoplatne rozhodnuté o námietkach predpojatosti, ktoré žalobkyňa podala proti zamestnankyni stavebného úradu Ing. K. a následne proti ďalším zamestnancom stavebného úradu. Správny spis obsahuje námietku predpojatosti voči Ing. K., ktorá bola doručená prvostupňovému orgánu dňa 19.12.2012. Administratívny spis neobsahoval ďalšiu námietku, ktorú žalobkyňa doručila faxom dňa 16.12.2013 a v ktorej namietala všetkých pracovníkov prvostupňového orgánu. Tento nedostatok administratívneho spisu bol zhojený tým, že žalobkyňa na výzvu krajského súdu túto námietku predložila. O oboch týchto námietkach bolo vydané rozhodnutie č. k. SÚ-

1185/2014-zauj. zo dňa 07.03.2014. Námietku, že toto rozhodnutie doposiaľ nebolo riadne doručené, krajský súd vyhodnotil ako účelovú. Z doručeny z tohto rozhodnutia vyplýva, že na doručení je uvedená žalobkyňa v zastúpení Mgr. Martin Hrbáň s jeho sídlom tak, ako ho samotný Mgr. Martin Hrbáň uviedol v plnomocenstve zo dňa 28.09.2012, ktoré sa v origináli nachádza v správnom spise. Pokiaľ teda v doručení je uvedené, že sa listina doručuje zástupcovi Pro Ski, a. s., Mgr. Martinovi Hrbáňovi, so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, správny orgán prvého stupňa postupoval len v súlade s plnou mocou, ktorú tento advokát založil do správneho spisu, pričom do dňa tohto doručovania tento právny zástupca prvostupňovému orgánu nepredložil úkon, ktorým by jeho zastúpenie zaniklo. Pokiaľ advokát zmenil svoje sídlo oproti sídlu, ktoré uviedol v plnej moci, bolo jeho povinnosťou túto zmenu správneho orgánu oznámiť. Preto nie je možné vytykať správneho orgánu, že na doručení uviedol toto sídlo advokáta. Pritom krajský súd zdôraznil, že doručení je verejná listina, preto sa má za to, že ju podpísal adresát, ak samotný adresát nepreukáže opak. V danom prípade týmto adresátom je Mgr. Martin Hrbáň, preto je potrebné vychádzať z toho, že uvedené rozhodnutie bolo doručené Mgr. Martinovi Hrbáňovi do vlastných rúk, resp. splnomocnencovi tohto adresáta, ako to vyplýva z doručení. Ďalšia námietka bola totožná s predchádzajúcou námietkou s tým, že nebolo riadnym spôsobom doručené rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorým malo byť rozhodnuté o námietskach predpojatosti vznesených žalobkyňou proti všetkým zamestnancom stavebného úradu. Táto námietka bola oznámená správneho orgánu dňa 16.12.2013, deň pred ústnym pojednávaním. O tejto námietke bolo rozhodnuté rozhodnutím č. k. SÚ-1185/2014-zauj. zo dňa 07.03.2014 - druhý výrok tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie bolo doručené Mgr. Martinovi Hrbáňovi, advokátovi na adresu sídla Malý trh 2/A, Bratislava a krajský súd odkázal na svoje predchádzajúce odôvodnenie vo vzťahu k doručovaniu tohto rozhodnutia uvedené v odseku 15.

8. Ďalšou námietkou bolo, že stavebný úrad nedal žalobkyňi možnosť, aby sa pred vydaním kolaudačného rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia. Krajský súd vyhodnotil aj túto námietku ako nedôvodnú. Oznámením zo dňa 28.11.2013 bola účastníkom daná lehota na námietky k doplneným podkladom. Na pojednávaní konanom dňa 17.12.2013 na mieste samom, ktoré bolo spojené s miestnym zisťovaním, sa oboznamovali všetky podklady, teda aj tie, o ktorých uvádza žalobkyňa v žalobe (projekt pre zmenu stavby, záväzné stanovisko Národného inšpektorátu práce zo dňa 07.03.2013), že ju s nimi správny orgán neoboznámila. Keďže sa na ústnom pojednávaní dňa 17.12.2013 nezúčastnila ani žalobkyňa, ani jej právny zástupca, hoci naň bola riadne predvolaná osobne aj jej právny zástupca, jej vlastným správaním si zmarila možnosť oboznámenia sa s podkladmi prvostupňového rozhodnutia. Okrem toho v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia zo dňa 18.06.2014 boli uvedené všetky podklady a účastník sa o ich existencii dozvedel. Keďže toto rozhodnutie bolo odvolacím orgánom ako prvé v poradí zrušené, nič jej po zrušení prvostupňového rozhodnutia nebránilo nahliadnuť do spisu a s nimi sa oboznámiť. Krajský súd konštatoval, že hoci si žalobkyňa sama svojím procesným postupom zmarila možnosť oboznámiť sa s doplnenými dôkazmi pred vydaním prvého v poradí prvostupňového správneho rozhodnutia, napriek tomu mala túto možnosť aj ďalej v priebehu správneho konania, pretože toto správne rozhodnutie bolo zrušené a podklady pre vydanie nového prvostupňového rozhodnutia zostali totožné a v spise sa nachádzali.

9. Ďalšia námietka súvisí s už produkovanými námietkami týkajúcimi sa rozhodnutia o námietskach predpojatosti, či už z roku 2012 (námietka predpojatosti voči Ing. K.) alebo z roku 2013 (námietka predpojatosti voči všetkým pracovníkom stavebného úradu). Pokiaľ žalobkyňa namietala, že aj napriek týmto námietkam ďalej vo veci konali zamestnanci stavebného úradu, ktorí nemohli vo veci vykonávať žiadne úkony, napr. pojednávanie dňa 17.12.2013 viedla zamestnankyňa Ing. Y. S., krajský súd uviedol, že po vznesení námietky voči Ing. K., táto vo veci nevykonala žiaden úkon. Namiesto nej konala iná pracovníčka stavebného úradu, a to práve Ing. Y. S.. Bolo to v období medzi prvou námietkou zaujatosti a druhou námietkou zaujatosti, kedy dopĺňovala dokazovanie. Čo sa týka konkrétne pojednávania dňa 17.12.2013, to vykonala Ing. Y. S.. Táto pracovníčka však mohla vykonať tento úkon vzhľadom na to, že námietka predpojatosti voči všetkým pracovníkom stavebného úradu datovaná dňom 13.12.2013, došla podľa tvrdenia samotnej žalobkyne faxom dňa 16.12.2013 a osobne bola podaná tesne pred začatím pojednávania dňa 17.12.2013. Pokiaľ bolo vytyčené ústne pojednávanie na mieste samom na deň 17.12.2013 a námietka došla 16.12.2013, jednalo sa o neodkladný úkon, ktorý už musel byť

realizovaný a to aj z dôvodu hospodárnosti správneho konania (jednalo sa o úkon ústneho pojednávania spojeného s miestnym šetrením na mieste samom na Martinských holiach, na ktorý boli predvolaní viacerí účastníci konania a dotknuté orgány), ktorý mohol vykonať aj zamestnanec, voči ktorému bola námietka predpojatosti takto vznesená (§ 11 ods. 2 Správneho poriadku). Sama žalobkyňa si mala byť vedomá, vzhľadom na svoj procesný postup, že sa jedná taký úkon, ktorý už nepripúšťa odklad, keďže námietku predpojatosti oznámil tesne pred jeho uskutočnením, hoci o nariadení termínu sa dozvedela už 03.12.2013. Pokiaľ sa za týchto okolností nezúčastnila pojednávania, uvedené nemôže ísť na vrub správneho orgánu. Tento úkon mohol byť vykonaný hociktorým pracovníkom, okrem Ing. K., ktorú žalobkyňa namietala už v skôr podanej námietke predpojatosti, o ktorej do tohto momentu nebolo rozhodnuté. Pokiaľ teda ústne pojednávanie vykonala iná zamestnankyňa stavebného úradu, a to konkrétne Ing. Y. S., takýto procesný postup je v súlade so zákonom. Je tiež potrebné poukázať na to, že iné ako nevyhnutné úkony pracovníci stavebného úradu vzhľadom na vznesenú námietku predpojatosti všetkých pracovníkov stavebného úradu nemohli vykonať v období od podania tejto námietky do rozhodnutia o nej. V tomto období sa ani žiadne procesné úkony nevykonávali a stavebný úrad vydal rozhodnutie o týchto námietkach zo dňa 07.03.2014.

10. Žalobkyňa ďalšou námietkou pokladala napadnuté rozhodnutie za zmätočné, keďže z neho nevyplýva, kto uvedené rozhodnutie za Mgr. art. Z., primátora mesta podpísal. Krajský súd poukázal na opravu tejto časti prvostupňového rozhodnutia, ktorá bola vykonaná dňa 09.03.2016. Keďže sa jedná o zrejmu nesprávnosť, táto môže byť odstránená vykonaním opravy, pričom táto nemá vplyv na vecnú správnosť ani právoplatnosť napadnutého rozhodnutia.

11. Čo sa týka ďalšej námietky o nepreskúmateľnosti prvostupňového rozhodnutia, aj túto krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zo správneho spisu vyplýva, že námietky žalobkyne v koncentračnej lehote v kolaudačnom konaní formulovala podaním zo dňa 30.09.2012, t. j. pred zrušením v poradí prvého prvostupňového správneho rozhodnutia. Obsah týchto námietok stavebný úrad uviedol na strane 3 prvostupňového správneho rozhodnutia, teda nie je pravdivé tvrdenie v žalobe, že by obsah týchto námietok nebol v rozhodnutí uvedený. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že práve tieto procesné námietky v súvislosti s nedoručovaním písomností Mgr. Martinovi Hrbáňovi ako právnemu zástupcovi žalobkyne boli dôvodom pre zrušenie v poradí prvého prvostupňového rozhodnutia. Správny orgán ďalej uvádza, že tieto námietky zo dňa 30.09.2012 stavebný úrad odstránil opätovným doručením oznámenia zo dňa 11.09.2014 (správne malo byť uvedené 11.09.2012, č. l. 14 správneho spisu) o začatí kolaudačného konania a nariadení ústneho pojednávania a na uplatnenie námietok stanovil novú lehotu (č. l. 10 správneho spisu). Nové námietky uplatnila žalobkyňa priamo na ústnom pojednávaní dňa 30.01.2013, na ktorom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobkyne. S týmito námietkami sa stavebný úrad vysporiadal v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia (strana 4) a podrobne ozrejmil, aké doplnené dokazovanie vykonal vo vzťahu k týmto námietkam - zabezpečenie si vyjadrenia Inšpektorátu práce Žilina k námietkam z hľadiska zaistenia bezpečnosti, ďalej vyjadrenie ÚHAM Martin o vyjadrenie k ubytovacím kapacitám a stanovisko nadriadeného orgánu Národného inšpektorátu práce Košice v zmysle § 140b ods. 5 Stavebného zákona. Správny orgán podľa názoru krajského súdu riadne vyhodnotil všetky tieto doplnené listinné dôkazy vo vzťahu k naplneniu podmienok pre vydanie kolaudačného rozhodnutia. Po zrušení v poradí prvého prvostupňového správneho rozhodnutia už žiadne námietky zo strany žalobkyne podané neboli. Pritom nie je v rozpore so zásadou riadneho odôvodnenia správneho rozhodnutia tá skutočnosť, že konkrétne znenie námietok nebolo uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Samotné dôvody, pre ktoré tieto námietky neboli vyhodnotené ako dôvodné, či už priamo doplnenie dokazovania na základe ich podania a aj vyhodnotenie skutkového stavu na základe takto doplneného dokazovania, odôvodnenie správneho rozhodnutia obsahuje. Taktiež prvostupňové rozhodnutie obsahuje aj zdôvodnenie, prečo bolo v danom prípade možné spojiť zmenu stavby pred dokončením s kolaudačným konaním (strana 7). Táto námietka je nedôvodná aj vo vzťahu k odôvodneniu druhostupňového správneho rozhodnutia. Toto odôvodnenie sa detailne zaoberalo všetkými námietkami žalobkyne, ktoré uviedla pred prvostupňovým orgánom, a ktoré zopakovala a rozvinula vo svojom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu. Žalobkyňa teda nebola nijako ukrátená na svojich procesných právach tým, že by nemala dostatok možností na obranu voči napadnutým rozhodnutiam pre nedostatok ich odôvodnení.

12. Posledná námietka spadá do kategórie hmotnoprávnych námietok a je totožná s námietkou uplatnenou pred prvostupňovým správny orgánom aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu. Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ stavebník nemá hmotnoprávne oprávnenie na užívanie pozemkov, ktoré nie sú v jeho vlastníctve, ale sú vo vlastníctve žalobkyne, nie je možné kladne rozhodnúť v kolaudačnom konaní. Poukázala na svoje vlastnícke právo k pozemkom, na ktorých je umiestnená stavba, aj k pozemkom, na ktorých bude stavebník realizovať prístup k tejto stavbe a namietala neprerušenie stavebného konania a posúdenie občianskoprávnych námietok stavebným úradom. Krajský súd posúdil túto námietku taktiež za nedôvodnú. Námietka vlastníctva žalobkyne k pozemkom pod stavbou a prístupovým pozemkom už bola právoplatne vyriešená v konaní o dodatočnom povolení nepovolených zmien stavby č. j. MSS-2353/2010-Ig zo dňa 17.02.2010, ktoré rozhodnutie tvorí neoddeliteľnú časť stavebného povolenia č. ŽP 3528/1996.KI zo dňa 06.02.1996 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 2012/00214/Kod zo dňa 26.06.2012, ktorým žalovaný zmenil vyššie uvedené rozhodnutie tak, že podľa § 88a ods. 4 Stavebného zákona sa dodatočne povoľujú už vykonané stavebné práce na stavbe SKI Espresso Martinské hole uskutočnené v rozpore s vydaným stavebným povolením č. 3528/1996.KI zo dňa 06.02.1996 a projektovou dokumentáciou vypracovanou spoločnosťou P.T.I., s. r. o. Martin, pričom uviedla rozsah už vykonaných zmien oproti vydanému stavebnému povoleniu a projektovej dokumentácii. Krajský súd pritom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/3/2014 zo dňa 28.01.2015, ktorým zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/88/2012-129 zo dňa 20.08.2013 tak, že žalobu ohľadne preskúmanie vyššie uvedených rozhodnutí zamietol. Vo vzťahu k vlastníckemu právu žalobkyne konštatoval, že vlastnícke právo ako také je absolútne a pôsobí „erga omnes“. Poukázal pritom na čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení dodatkového protokolu č. 1, ako i § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na právny názor Ústavného súdu SR v jeho náleze sp. zn. III.ÚS 72/2010, v zmysle ktorého v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania. Správne orgány nepostupovali v rozpore so zákonom, keď povolili stavbu stavebníka aj na pozemkoch žalobkyne. Poukázal pritom na okolnosti daného prípadu, najmä na to, že s výstavbou na p. č. 7153/2 sa počítalo už v roku 1995 na základe vydaného stavebného povolenia a rovnako sa počítalo aj s odstránením pôvodnej stavby a v tom zostal stavebný zámer bez zmeny. Krajský súd zdôraznil, že v konaní v zmysle § 88a a nasl. Stavebného zákona sa primerane použili ustanovenia stavebného konania o vydaní stavebného povolenia. V tomto konaní sa právoplatne posúdilo, že stavebník mal hmotné právo postaviť na cudzom pozemku stavbu tak, ako bola dodatočne povolená. V prípade, ktorý je predmetom aktuálneho súdneho konania, ide o samostatné konanie, a to kolaudačné konanie, ktoré nadväzuje na stavebné konanie, resp. konanie o dodatočnom povolení stavby. V tomto konaní sa ako podmienka kladného rozhodnutia už neskúma hmotné právo stavebníka stavať stavbu na cudzom pozemku, pretože to bolo predmetom riešenia v predchádzajúcich konaniach. V kolaudačnom konaní sa skúmajú podmienky stanovené v § 81 ods. 1 Stavebného zákona, teda najmä sa preveruje, či bola stavba uskutočnená podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali podmienky stanovené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej sa skúmajú technické podmienky postavenej stavby, najmä jej vplyv na životné prostredie, bezpečnosť práce, atď. V danom prípade bolo s kolaudačným konaním spojené konanie o zmene stavby, keďže sa jej skutočné realizovanie podstatne neodchýlilo od dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní (§ 81 ods. 4 Stavebného zákona). Išlo o také zmeny, ktoré nemenia charakter povolenej stavby, ani rozsah práva stavebníka stavať na cudzom pozemku (čo žalobkyňa v správnom konaní nenamietala). Za týchto okolností potom námietka žalobkyne o opätovnom posúdení tejto hmotnoprávnej podmienky v kolaudačnom rozhodnutí nemôže byť dôvodná.

13. V tejto súvislosti podľa názoru krajského súdu taktiež nebolo možné postupovať podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona a prerušiť konanie a odkázať účastníka stavebného konania na súd, keďže otázka práva stavby na pozemku žalobkyne už bola právoplatne vyriešená v predchádzajúcich stavebných konaniach a ako taká nie je občianskoprávnou námietkou, o ktorej by mal právomoc rozhodovať súd. Naopak, podľa názoru správneho súdu, táto otázka musela byť vyhodnotená len stavebným úradom, pretože vyplýva len z úkonov vyplývajúcich zo správneho konania, teda posudzovania stavebného

povolenia z roku 1996, projektovej dokumentácie z toho istého roku či územného rozhodnutia z roku 1995. Pretože táto otázka bola právoplatne vyriešená v konaniach o dodatočnom povolení neoprávnenej stavby v spojení so skôr vydaným stavebným povolením a územným rozhodnutím, nie je dôvod na prerušenie kolaudačného konania v zmysle § 137 ods. 2 Stavebného zákona.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 S.s.p. tak, že žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala, nárok na náhradu trov konania nepriznal a podľa § 168 S.s.p. a contrario krajský súd nepriznal náhradu trov ani žalovanému.

III.

Konanie na kasačnom súde

15. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodov, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni ako účastníkovi konania, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Žalobkyňa opakovane namietala skutočnosti, ktoré už namietala v predchádzajúcich častiach konania teda, že pred vydaním rozhodnutia žalovaný neoznámil žalobkyni, že má možnosť sa oboznámiť k podkladu rozhodnutia, že napadnuté rozhodnutie nebolo žalobkyni doručené, žalobkyňa namietala podpis na kolaudačnom rozhodnutí, že kolaudačné rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto navrhla kasačnému súde, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

17. Pribratý účastník 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje so záverom, ku ktorému dospel krajský súd a ktorý uviedol v bode 22. napadnutého rozsudku, a preto navrhuje kasačnému súde, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

18. Pribratý účastník 2/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi a právnymi názormi a argumentáciou sťažovateľky uvedenými v kasačnej sťažnosti.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.06.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

20. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania kolaudačného rozhodnutia, v ktorom stavebný úrad spojil s kolaudačným konaním aj konanie o zmene stavby pred jej dokončením, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo

zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj sťažovateľkou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 68 ods. 1 Stavebného poriadku stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

Podľa § 68 ods. 2 Stavebného poriadku v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

Podľa § 76 ods. 1 Stavebného poriadku dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 81 ods. 4 Stavebného poriadku s kolaudačným konaním sa môže spojiť konanie o zmene stavby (§ 68), pokiaľ sa skutočné realizovanie podstatne neodchyľuje od dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní.

Podľa § 82 ods. 1 Stavebného poriadku kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

Podľa § 82 ods. 2 Stavebného poriadku v kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.

21. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu správneho súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľky nie sú dôvodné.

22. Kasačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého bol postup žalovaného, ako aj prvoinštančného správneho orgánu, pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade so zákonom.

23. Po preskúmaní veci a po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci v merite veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci zameril svoju pozornosť predovšetkým na to, či krajský súd správne a v súlade so zákonom posúdil námietky žalobkyne vznesené v žalobe, a teda, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a s ním spojené rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu.

24. K veci kasačný súd uvádza, že účelom kolaudačného konania je zistiť, či dokončená stavba alebo stavebné práce sa vykonali podľa podmienok určených v územnom pláne zóny a iba ak územný plán zóny nie je schválený, tak v územnom rozhodnutí. Zároveň sa zisťuje súlad so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní. Je povinnosťou stavebného úradu v kolaudačnom konaní skúmať, či stavba nebude mať negatívny vplyv na životné prostredie, na život a zdravie osôb, bezpečnosť práce a technických zariadení. Stavebný úrad je povinný postupovať v

kolaudačnom konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Jeho povinnosťou je tiež postupovať v tomto konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Rozhodnutie stavebného úradu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Úrad je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a pre tento účel si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Kasačný súd zhodne ako krajský súd mal z administratívneho spisu preukázané, že stavebný úrad v kolaudačnom konaní, v ktorom rozhodol preskúmaným rozhodnutím sa vyššie uvedeným zákonným postupom v tomto konaní riadil, a teda postup žalovaného bol v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval kasačné námietky sťažovateľky, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil za nedôvodné.

25. Preskúmaním napadnutého rozsudku krajského súdu v rozsahu a dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti, vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého bol aj administratívny spis žalovaného, dospel kasačný súd k záveru, že rozhodnutie krajského súdu vo veci samej je vecne a právne správne. Kasačný súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že predmetná stavba bola postavená podľa projektu. Zmena stavby pred dokončením je zakreslená v projektovej dokumentácii, ktorá bola odsúhlasená a nevyžadovala samostatné konanie (§ 68 Stavebného konania).

26. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne a dôkladne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.